

РЕШЕНИЕ

№ 3353

гр. София, 21.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 28.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **2749** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 121 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Делото е образувано по жалба на Н. Х. Х., с постоянен адрес: [населено място], [улица], ап. 3, ет. 1 срещу Заповед № ЧР-2-9/01.03.2021 г., издадена от Изпълнителния директор на Агенция за социално подпомагане, с която е прекратено служебното му правоотношение на основание чл. 12, ал. 1 от ЗДСл – прекратяване на служебното правоотношение в изпитателния срок.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на заповедта, че същата е издадена в противоречие с материалноправните разпоредби на закона, поради което се иска нейната отмяна. Подробни съображения в тази насока са релевирани в депозираната жалба. Сочи се, че служебното правоотношение на жалбоподателя е прекратено преди изтичане на 6-месечния срок за първоначална оценка на изпълнението на службата, съгласно чл. 6, ал. 3 от Наредбата за условията и реда за оценяване на изпълнението на служителите в държавната администрация, както и че не му е осигурено първоначално обучение в Институт по публична администрация във връзка с чл. 35б от ЗДСл. С жалбата се сочи, че независимо, че жалбоподателят е бил в болнични и законоустановен отпуск му е била връчена заповедта за прекратяване на служебното му правоотношение. Релевира доводи, че уволнението му

представлява непряка дискриминация. В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен се явява лично, като моли съда да уважи депозираната жалба по изложените в нея съображения, като отмени оспорената заповед. Не претендира разности.

Ответникът – Изпълнителен директор на Агенция за социално подпомагане, редовно уведомен не се явява, представлява се от юрисконсулт С., който моли съда да отхвърли депозираната жалба, претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

От административната преписка се установява следното: Н. Х. Х. е държавен служител, считано от 15.10.2020 г., и заема длъжността – „Юрисконсулт“, с ранг V младши, Дирекция „Правна и обществени поръчки“, Агенция за социално подпомагане, [населено място], назначен със Заповед № ЧР-1 682/13.10.2020 г., издадена от Изпълнителен директор на Агенция за социално подпомагане /АСП/ (л.49).

Видно от представен Протокол от проведено заседание на конкурсна комисия, Н. Х. Х. се е представил успешно на проведен конкурс, класиран на първо място за щатна бройка за длъжността „Юрисконсулт“, Дирекция „Правна и обществени поръчки“, Централно управление, Агенция социално подпомагане, поради което на основание чл. 10д, ал. 4 и чл. 12, ал. 1 от ЗДСл е предложено Х. да бъде назначен.

Съгласно представената длъжностна характеристика за длъжността „Юрисконсулт“, Дирекция „Правна и обществени поръчки“, Агенция за социално подпомагане, същата е на пряко подчинение на Директор на Дирекция „Правна и обществени поръчки“. Основната цел на длъжността е участие в правното обслужване на всички функционални ресори в АСП, чрез изготвяне на становища, доклади, писма, работни и експертни групи, комисии и др. Участие в планирането, подготовката, организацията и координацията на дейността по възлагане на централизирани обществени поръчки в АСП, обезпечени с бюджетни средства с национален произход, както и при осъществяването на последващ контрол на сключените договори за обществени поръчки; изготвяне на договори, по които АСП е страна; осъществяване на процесуално представителство по дела, по които АСП е страна; изготвяне на административни актове, касаещи дейността на АСП; предоставяне на методическа помощ на дирекциите и отделите в АСП при планирането и програмирането на обществените поръчки, при изготвянето на проекти на вътрешноведомствени актове и прочие; извършване на правен анализ и предварителен контрол за законосъобразност на проектите на договори и административни договори; извършване на правен анализ и предварителен контрол за законосъобразност на проекти на децентрализирани обществени поръчки, финансирани с бюджетни средства с национален произход, възлагани в системата на АСП. Изпълнение на други дейности/задачи, пряко възложени от Директора на Дирекция „Правна и обществени поръчки“. Преките

задължения на жалбоподателя са били свързани с участие в правното обслужване на всички функционални ресори в АСП, чрез изготвяне на становища, доклади, писма, работни и експертни групи, комисии и др; участие в планирането, подготовката, организацията и координацията на дейността по централизирани обществени поръчки в АСП, обезпечени с бюджетни средства с национален произход, както и при осъществяването на последващ контрол на сключените договори за обществени поръчки; изготвяне на договори, осъществяване на процесуално представителство; изготвяне на административни актове; предоставяне на методическа помощ на дирекциите и отделите в АСП при планирането и програмирането на децентрализирани обществени поръчки, при изготвянето на проекти на вътрешноведомствени актове и др.; участие при изготвяне на вътрешни правила и процедури на АСП в областта на обществените поръчки, възлагани в системата на АСП, финансирани със средства от държавния бюджет; изготвяне правни анализи за законосъобразност на проектите на договори, сключвани от АСП; повишаване на професионалната си квалификация чрез участие в конкурси и семинари и изпълнение на текущи задачи/дейности, поставени от прекия ръководител.

С административната преписка е представено цялото служебно досие на жалбоподателя, видно от което същият е декларирал, че постъпва на държавна служба за първи път. Към досието са приложени всички документи подадени към органа по назначаването, както и заповеди за ползвани отпуски и представени болнични листа.

Видно от Предложение с изх. № 30-17032/22.02.2021 г., изготвено от Директор на Дирекция „Правна и обществени поръчки“ /ДПОП/, Н. Х. Х. не е проявявал необходимите компетентности, заложили в длъжностната му характеристика, не е ефективен, поради което е затруднявал както дейността на ДПОП, респективно и правното обслужване на агенцията. Посочено е, че същият не изгражда навици за работа в екип, не разполага със съответната правна компетентност за разрешаване на обичайни, базови казуси, не полага необходимите усилия за разбиране и коректно спазване на административните правила и процедури, приети при изпълнение на задачи от служителите в държавната администрация, не навлиза в областта на обществените поръчки, нито пък изгражда компетентност относно работата с информационната система Ц., ЕОП. С оглед изложеното е предложено държавния служител да бъде освободен, считано от 01.03.2021 г., тъй като е в срок на изпитване съгласно чл. 12 от Закона за държавния служител.

От страна на Н. Х. Х. е представен Болничен лист № E20201845281/22.02.2021 г., издаден от личен лекар за периода от 22.02.2021 г. до 26.02.2021 г., с диагноза „Вирусна чревна инфекция, неуточнена“. Представена със служебното досие е и Заповед № ЧР-7 353/16.02.2021 г., издадена на основание чл. 56, ал. 1 от ЗДСл, с която на жалбоподателя е разрешено правото да ползва отпуск в размер на един ден, считано от 01.03.2021 г. до 01.03.2021 г., включително (л.39-41).

Предвид, че жалбоподателят е бил в законоустановен отпуск на 01.03.2021 г., от страна на Директор на Дирекция ЧРВО, АСП до Директор на Дирекция ПОП, АСП е отправено предложение за определяне на нова дата, на която да бъде прекратено служебното правоотношение на Н. Х. Х..

На 01.03.2021 г. е издадена оспорената в настоящото производство Заповед № ЧР-2 9/01.03.2021 г., на Изпълнителния директор на Агенция за социално подпомагане, с която на основание чл. 12, ал. 1 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя, считано от 02.03.2021 г., за заеманата от него длъжност – „Юрисконсулт“, с ранг V младши, Дирекция „Правна и обществени поръчки“, Агенция за социално подпомагане, без предизвестие, в срока на изпитване. В заповедта е посочено, че на лицето следва да се изплати обезщетение на основание чл. 61, ал. 2 от ЗДСл за неизползвания годишен отпуск в размер на 8 работни дни. Заповедта е връчена на жалбоподателя на 02.03.2021 г., лично срещу подпис (л.31).

В хода на съдебното производство към доказателствения материал се приобщиха следните писмени доказателства:

Представени от ответника по делото – л. 27-116 от делото.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е от надлежна страна, за която е налице правен интерес от оспорването, депозирана е в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК срок. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

При издаване на оспорената заповед, органът по назначаването е посочил правното основание за нейното издаване, а именно - чл. 12, ал. 1 от ЗДСл.

Предвид специфичния характер на държавната служба - заемане на платена щатна длъжност в държавната администрация, с цел подпомагане орган на държавната власт при осъществяване на неговите правомощия, нормата на чл. 12, ал. 1 от ЗДСл, предоставя възможност органът по назначаване, в едногодишен срок, считано от датата на встъпване в длъжност да прекрати служебното правоотношение с държавния служител, без да има задължението да го предизвестят за това, без да е задължен да излага мотиви и без да е задължен да извършва подбор или да оценява качеството на изпълнение на служебните задължения. Нормата е императивна и е приложима при първоначално назначаване за всички категории служители. Според константната практика на Върховния административен съд, прекратяването на правоотношението на основание чл. 12 от ЗДСл е право на органа по назначаване, което той упражнява по целесъобразност, с оглед качествата, показани от служителя по време на работата му. Мотивировка на акта от страна на издателя му не е необходима и задължителна. В този смисъл е и практиката на ВАС - Решение № 1878/19.02.2015 г. на ВАС по административно дело № 7611/2014 г., Решение № 1351/06.02.2015 г. на ВАС по административно дело № 7096/2014 г. За реализирането правото на работодателя да прекрати служебното правоотношение на основание чл. 12, ал. 1 от ЗДСЛ, е достатъчно да е налице първо назначаване на кандидата като държавен служител и служебен стаж, по-кратък от едногодишния изпитателен срок, като срокът на изпитване не тече по време на законоустановен отпуск. Съгласно разпоредбата на чл. 111, ал. 2, изр. 2 от ЗДСл. постъпването за първи път на служба се

удостоверява от държавния служител с декларация (л.63).

На съдебен контрол за законосъобразност подлежат именно обстоятелствата, дали оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в посочения в чл. 12, ал. 1 ЗДСл срок и при спазване на кумулативно предвидените предпоставки по същия текст.

Съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, съгласно чл. 108, ал. 1 от ЗДСл и чл. 5, ал. 1, т. 15 от Устройствения правилник на Агенцията за социално подпомагане, според която Изпълнителният директор на АСП е орган по назначаването на държавните служители в агенцията. Спазени са установената писмена форма и съдържание за издаване на административен акт, съобразно чл. 108 от ЗДСл. В оспорената заповед е посочен издателят на акта, правното основание за прекратяване, а именно: чл. 12, ал. 1 от ЗДСл и дължимите обезщетения /чл. 61, ал. 2 от ЗДСл/. Изложени са фактическите и правни основания за издаването ѝ. Мотиви се съдържат в самата заповед, като е отразено, че правоотношението се прекратява в изпитателния срок. При издаване на заповедта, ответникът е спазил процесуално правните разпоредби /с оглед обстоятелството, че в ЗДСл, който е специален по отношение на АПК няма специално регламентирана процедура преди да издаде заповедта за прекратяване на служебното правоотношение, органът по назначаването да уведоми служителя, че ще му прекрати служебното правоотношение при настъпването на определен юридически факт, дори когато се изпраща предизвестие за прекратяване, нито пък има задължение преди да пристъпи към издаване на заповед за прекратяване на общите основания да обсъди доводите и възраженията на служителя и да събира доказателства. Изключение е предвидено единствено при ангажирането на дисциплинарната отговорност на служителя, но настоящото производство не е такава.

Съдът намира, че оспорената заповед е издадена в съответствие с материалния закон и неговата цел. Не е спорно по делото, а и от доказателствата се установява, че след проведен конкурс за заемане на длъжността „Юрисконсулт“, с ранг V младши, Дирекция „Правна и обществени поръчки“, жалбоподателят е назначен на съответната длъжност, предвид класирането му на първо място със Заповед № ЧР-1 682/13.10.2020 г.

Същото назначаване е първо по ред като държавен служител, предвид представените по делото доказателства (л.27-116) и декларация по чл. 111, ал. 2 от ЗДСл (л.63). По делото на л.70 е приложен Клетвен лист от 13.10.2020 г., която дата по аргумент от нормата на чл. 14 от ЗДСл се приема, че е датата на встъпване в длъжност.

Не се твърди, а и не са представени доказателства за обратното, т.е., за неприложимост на разпоредбата на чл. 12, ал. 1 от ЗДСл относно едногодишния изпитателен срок. Безспорно се установи, че служебното правоотношение с ответника е прекратено, считано от 02.03.2021 г., която дата в рамките на едногодишния изпитателен срок. Преценката на органа по назначаване както се посочи по-горе е по целесъобразност и не подлежи на съдебен контрол. Освен това впечатленията от качествата на служителя са комплексни и за разлика от предвиденото в нормата на чл. 107, ал. 2 от ЗДСл, не се изчерпват единствено с оценката за изпълнението на длъжността /в този смисъл Решение № 1878 от 19.02.2015 г. на ВАС по

административно дело № 7611/2014 г./.. Достатъчно е да са налице двете посочени по-горе предпоставки и работодателят да се е позовал на тази разпоредба. В тази връзка неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че заповедта е издадена преди изтичане на шестмесечния срок за първоначална оценка на изпълнението на службата, съгласно чл. 6, ал. 3 от НУРОИСДА, както и възражението, че не му е било осигурено първоначално обучение в Институт по публична администрация.

Неоснователни са и възраженията, че уволнението на жалбоподателя представлява непряка дискриминация. В конкретния случай, съдът не следва да изследва наличие на дискриминация, предвид обстоятелството, че това се изследва в отделно производство, по друг процесуален ред. Пред настоящия съдебен състав не са ангажирани доказателства за наличие на успешно проведено производство за установяване на дискриминация по отношение на жалбоподателя. Ето защо, намира, че следва да се произнесе досежно законосъобразността на оспорената заповед, през призмата на предпоставките, визирани в нормата на чл. 12, ал. 1 от ЗДСл.

С оглед гореизложеното, оспорената заповед като постановена в съответствие с процесуалните правила и материалния закон, следва да бъде потвърдена, а подадената жалба като неоснователна да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, вр.чл. 78, ал. 8 от ГПК, оспорващият следва да бъде осъден за да заплати на ответника сторените по делото разноски представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00 лв. на основание чл. 78, ал. 8, вр. чл. 37, ал. 1 от ЗПП, вр. чл. 144 от АПК.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, I-во отделение, 18-ти състав на основание чл. 172, ал. 2 от АПК:

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Х. Х., с постоянен адрес: [населено място], [улица], ап. 3, ет. 1 срещу Заповед № ЧР-2-9/01.03.2021 г., издадена от Изпълнителния директор на Агенция за социално подпомагане, с която е прекратено служебното му правоотношение на основание чл. 12, ал. 1 от ЗДСл – прекратяване на служебното правоотношение в изпитателния срок.

ОСЪЖДА Н. Х. Х., с постоянен адрес: [населено място], [улица], ап. 3, ет. 1 да заплати на Агенция за социално подпомагане юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00 лв. /сто лева/.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град до страните и СГП.

СЪДИЯ: